

Hi hagi ara eleccions o no, el problema persistirà

written by Llorenç Prats | 14 de gener de 2021

L'escena majoritària per fer la independència s'està recomponent. I aquest és el problema real de fons per ajornar o no les eleccions del mes de febrer de 2021. Després de tres anys de dubtes, la societat catalana ha superat el nacionalisme i ha vist la llum amb la independència. I la clau d'això són els dos nous actors que entren a l'escena, per antagònics i fiabils: el PNC, com un passat que ja no tornarà i Primàries Catalunya, com un futur que es farà passi el que passi, amb il·lusió i alegria.

Enmig d'ambdues noves realitats, una sense recorregut i l'altra, plena d'energia, hi ha els partits tradicionals JxCAT/PDeCAT i ERC que intenten fer uns difícils equilibris per garantir-se una majoria parlamentària sense cap ajuda, més enllà de la mútua que tants bons resultats els hi ha reportat.

La solució al conflicte polític, tal com sempre ha mantingut en el seu full de ruta l'Assemblea, és la via unilateral. Perquè és un dret de totes les nacions i perquè ara, a més, hi ha un mandat democràtic indiscutible (el del primer d'octubre). I davant d'això, sense matisos, Primàries Catalunya ho assumeix o ho entén necessari i, a més, ho defensa com totalment possible i raonable. ERC i JxCAT, en canvi, s'ho miren de lluny, amb perplexitat i titllant qualsevol projecte nacional d'emancipació a curt termini de demagògic o d'una quimera impossible, un fet que desagrada, de forma immensa, a tots els seus votants. Vet aquí el nou problema de la política catalana: l'existència de nous actors polítics que ja es prodiguen després de demostrar múscul social amb una exitosa i senzilla campanya de recollida d'avals per poder presentar la seva candidatura a les pròximes eleccions al Parlament tot descol·locant-ho tot des dels

extrems.

El futur nacional implica descarregar a tots els represaliats d'aquests darrers tres anys, com a mínim, de qualsevol dubte de suport per part del nou Govern català, a fi de fomentar, encara més, l'aliança ciutadana que es va generar durant el referèndum d'autodeterminació de Catalunya, amb el "Som república" i altres inspiracions col·lectives. I així complir amb l'objectiu de tots d'incrementar i millorar el servei mutu, fraternal, per fer front a les dificultats de la crisi sanitària, econòmica, climàtica..., i qualsevulla altra que vingui o s'inventi i pugui perjudicar a la nació.

No endebades, per bastir aquest renovat projecte col·lectiu, hom s'apunta a l'èxit de la campanya de Sobirania Fiscal de l'ANC, expulsa del debat públic el miratge d'una amnistia capriciosa des d'Espanya o s'organitza i dinamitza en nous teixits de resistència econòmica i social. En conjunt és, per tant, un treball impecable d'organització transversal que va penetrant tots els nivells de la vida quotidiana dels catalans.

Però perquè tot plegat prosperi bé, urgeix disposar d'uns polítics que mantinguin el pols del país i li donin confiança i empenta, des de la més absoluta lleialtat democràtica, pacífica i contundent. Polítics que no s'avancin a ser reprimits ni malmetin qualsevol esforç nacional, per petit que sigui. I sempre recordarem, per això, que cap polític català en l'etapa recent ha estat detingut pels presumptes fets delictius en defensa del poble al qual han de servir, ja que es van lliurar sense més.

Llorenç Prats @llorenprats 14/1/2021